

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam, za avstro-ogrske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiri stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Národní tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Avstrijsko-rusko prijateljstvo.

Letnici 1848 in 1849 sta v zgodovini habsburške monarhije zapisani kot „dies nefasti“. Revolucija na Dunaji, revolucija v Pragi, revolucija v Lvovu, vstaja v Lombardiji in Beneciji, vstaja na Ogerskem, nemiri in razburjenost tu in tam! Na obstanku habsburške monarhije se je začelo dvomiti, da! marsikateri je uže reklo: „finis Austriae“. Brez tuje pomoči avstrijacem tudi gotovo ne bi bil vseh protivnih elementov zvadati mogel. Avstrija je bila na robu svojega propada prisiljena Rusijo pomoči prosliti. Rusija je prošnjo uslušala, ter ukazala svojej vojski črez Karpaty v Ogerske ravne marširati. Avstrija je Lombardo-Benecijo, Rusija pa uporno Ogersko ukrotila. Habsburška monarhija je bila rešena. Rusija od svoje pomoči ni imela nobene materialne koristi. Njena korist je bila samo moralična, ter obstajala v tem, da se v smislu svete alianse zatre tedanji revolucionarni, monarhizmu in dinastizmu tako nevarni duh. Če bi bila Rusija na svojo materialno korist gledala, ne bi bila habsburške monarhiji v pomoč priskočila, nego čakala bi bila, da se na kraljevje razpadne, in od kraljevje bi bila mogla, če uže drugo ne, vsaj Gališke Rusine v svoje naročje obstreči.

Habsburška monarhija, kakor znano, Rusiji ni bila hvaležna za svojo rešitev. Tedanji kancelar Buol-Schauenstein se je bahal z izrekom: „svet se bode zavzel, kako zna Avstrija nehvaležna biti“! Kakšni so bili razlogi temu izreku, nad katerim se je svet res zavzel, to še danes ni razjasnjeno. Priložnost, pokazati v dejanji svojo nehvaležnost, podala se je uže leta 1854 in

1855 v vojni mej Rusijo in Turčijo, v kateri so bili v zavezi Francoska, Angležka in Pijemont. Ko je Rusija svojo vojsko najbolj v Krimu potrebovala, postavila je Avstrija 300.000 mož na ruskej meji v Galicijo, ter prisilila Rusijo, da tudi ona od svoje strani toliko vojsko nasproti postavi. To je rusko vojno silo v Krimu tako oslabilo, da je nazadnje zavezna vojska južni del Sebestopolja razdejala, ter da so morali Rusi celo svojo črnomorsko floto v morje pogrenuti. To je bil za Rusijo v materialnem, še bolje pa v moralčnem pogledu hud udar. Po miru, sklopljenem leta 1855. v Parizu odrekla se je Rusija za dalje časa vsakej aktivnej politiki v Evropi. Njena akcija je bila samo še v Aziji delotvorna. Tukaj je osvojila Amurske pokrajine, podvrgla popolnem Kavkaz, ter pripravljala ekspedicije v Turkestan.

Habsburškej monarhiji je nehvaležnost proti Rusiji gorjup sad rodila. Naj prej izgubila je leta 1859. Lombardijo, potem leta 1866. Benečansko ter je po Prusiji iz nemške zaveze ven vržena bila. Leta 1867. razpolovili so jo Nemci in Magjari v dve polovici, in po prusko-francoskej vojni leta 1870. si vzdignil je pruski duh v njenem osrčju svojo smelu glavo. Vse te izgube, vse to poniženje je bilo sad nehvaležnosti leta 1854. Rusija je drama habsburške monarhije mirno gledala, kakor se gleda v gledališči igrokaz iz galerije. Rusija bi se bila mogla, če bi bila samo hotela, maščevati za avstrijsko nehvaležnost. Priložnostij za to je bilo večkrat. Rusija bi bila mogla, če uže druga ne, vsaj nezadovoljne Slovane habsburške monarhije podpihati in dražiti. Rusija tega ni storila. Habsburška

monarhija je kot konservativna država za Rusijo tudi v svojej nesreči in nehvaležnosti večjo vrednost imela nego njeni nezadovoljni slovanski narodi. Rusija je čakala, dokler bode Avstrija svojo krivnjo uvidela, ter se njej kot spokorjena in skesa grešnica zopet približala. Kar je Rusija pričakovala, to je menda dočakala. Avstrija se njej bliža, in to je za Rusijo gotovo velika zadovoljščina. Staro prijateljstvo se zopet obnavlja.

Kakor rečeno, Rusija se nij hotela s tem nad Avstrijo maščevati, da bi bila z njenimi slovanskimi narodi koketirala, ter jih na upor bodrila. To leži v konzervativnem značaju cele ruske državne politike. Ruska diplomacija je sicer uže mnogo izvenruskim Slovanov obečavala, v odločilnih trenotkih je pa zmirom odrekla, kar je poprej obečala. Ruska državna politika do danes še nikoli ni bila narodno-slovanska, nego še zmirom specifično ruska. Za denšnjo rusko državno politiko niso izvenruski Slovani večje vrednosti, nego vsak kateri koli drugi narod. Kadar je Rusiji v korist podpirati izvenruske slovanske narode, jih podpira, kadar pa njena korist tega ne zahteva, jih pa pusti na cedilu. To je uže večkrat dokazala. Kdar drugač misli, živi v iluzijah, ter ne pozna zgodovine. Politika ne pozna sentimentalnosti in platonične ljubezni. V njej so edino odločilni faktorji realne koristi. Politika nobene države pa nij tako trezna, tako realistična, tako bladno računajoča nego je politika Rusije. —

V galiških Rusinib, v Čehih in Jugoslovanih je imela Rusija silno orožje proti habsburškej monarhiji. Slepars Napoleon III. bi bil hlastno za to orožje prijet, ter te na-

Listek.

Na kolpskem ustji.

(Izvirna povest.)

I.

Blizu Siska na Savi je pasel hrvatski pastir svinje. Čudna figura in originalna. Kako je oblečen in če ima sploh kaj obleke, to se ni moglo reči, ker pokrival ga je od vratu do nog nekov „plašč“ iz lipovega lubja, da je bil kakor umazan eskimó iz severa. Z obema rokama je držal se za visoko palico in gledal z visocega jarka v Savo, kaj neumno. Njemu za hrbotom pak so prasice rile globoke kotanje po tratinji in mladi pujski so se pulili, koliko jih bode naenkrat prišlo okoristit se pod doječo mater-svinjo.

Po Savi je počasno, še bolj počasno skoro nego voda teče, plavala precej velika plav lesa. Na plavi je krmilil velik mlad mož sam, na drugem konci je drug mož

ležal in spel. V sredi, kjer je bilo raznega orodja, nekaj slame in najbrž tudi kaj za prigrizniti v košku, ležal je kodrast pes, ki je precej vstal, ko je zagledal nedomačo prikazen hrvatskega svinskega pastirja, skočil proti robu plavi in hrabro lajal preko polovice Save na domačina in njegove stare in mlade svinje na bregu.

„Vrag ti dušu kranjsku!“ zavpije v nizko-zamolklem glasu hrvatski svinjepasec. Ta lep pozdrav zbudi spečega „flosarja“ na prednjem konci plavi, da se po konci vzklove in vpraša mladega tovariša kormilnika: „Kje pa sva užé?“ — Ta odgovori: „Pod Siskom, uže blizu Capraga.“ — „Zakaj me nijsi prej poklical, zdaj si truden“, reče oni mrmraje in pogradi za svoje veslo. Tako sta mimo pastirja naprej prišla.

Svinjski pastir samodopadljivo čudno zareži, ko se mu plavničarja za grmovjem in za ovinkom skrijeta. Bilo je uže blizu večera. Svinjar zavzdigne svojo dolgo palico,

na konci katere je bil dolg tenek remenček za bič privezan, in udriha v svinje od vseh krajev, da naenkrat celo umazano čredo v klobič sežene, in potem v diru na pot v bližino vas. Svinje in prasički so kimali od kraja po potu bolj počasi; ko so bili bližje vasi, so svoje korake podvajili; prišedši v vas se je pak cela svinjska čreda spustila v divji dir in vedno manjša postajala, ker tu je nekoliko malih in velicih prascev smuknilo v eno vežo, tam je naglo zmanjkalo zopet drugih mej vrzel v plotu; vsako svinje je vedelo, kje je doma; na zadnje ni bilo nobenega, vsa čreda je izginila kakor kafra. Imajo čudne talente ti hrvatski prasiči.

Svinjski pastir sam zleze pri eni hiši na hlev v seno, tam vrže od sebe svoj čudni plašč, ki ga je bil najbrž iz strahu pred dežjem ogrnil, poiše v seno, svojem ležišči, pol raztrgane kamižole in stare opanke (črevlji na njegovih nogah še nikdar bili niso) in obuje in preveže hitro opanke, po-

rode kot arhimedčno točko upotrehil, da Avstrijo iz njenih tečajev vzdigne in razklipi. Rusija pa na to niti pomislila nij. Korist ruske državne politike je baš nasprotna, namreč ta, da se stara Avstrija zopet utrdi in ukrepi, ne pa, da na njenih razvalinah vzrastejo državne eksistence dvojbene životne snage. Denasna Rusija voli zvezo in prijateljstvo z habsburško monarhijo, nego s celim izvenruskim Slovanstvom. Gotovo bi marsikateri naših bralcev hotel in želel, da je inače. Tudi mi bi to želeli, ali ne držimo roke pred očmi, nego gledajmo stvar kakoršna je danes v resnici.

Rusija bode ne mara prej v to privo-lila, da postane Bosna avstrijska, nego da postane srbska, ali pa celo magjarska. Srbija uže dolgo nij več, kakor bi jo Rusija želela. Države, katere kakor Srbija, dinastije na prestol postavljajo in odstavljam, kneze pro-ganjajo in ubijajo, vedno z orožjem rožljajo nijsko po tem, da bi jih konservativna Rusija podpirala ter se z njimi vezala. Tudi Fran-coska in Italija nijste ravno zavoljo vednih prememb svoje državne oblike za prijateljstvo in zvezo z Rusijo. Za konservativno staro-avstrijsko stranko je rusko prijateljstvo neprecenljive vrednosti. Prusizem, kateri je v obleki ustavoverne stranke, stari avstrija-cizem uže skoro zadušil, boji se, da bo rusko prijateljstvo pruski upliv na Dunaji izrinil. Magjari pa itak tudi vedo, na čem so z ruskim prijateljstvom! Rusko prijateljstvo premenilo bo politiko naše monarhije i-to vnanjo kakor tudi notranjo. Sicer pa čakajmo na čine.

Kakor smo uže rekli ustavovernim Nem-cem in Magjaram avstro-rusko prijateljstvo nij po volji. V koliko je Slovanom v korist, to se mora stoprv pokazati. Poljakom je, če mogoče, še bolj zoperno nego Nemcem in Magjaram. Poljaki bi najrajši imeli, da Avstro-Ogerska Rusiji vojno napove in staro poljsko državo na novo oživi. Tudi Čehom morda nij po volji. Oni bi želeli, da bi Rusija Avstriji vojno napovedala in češko državo na novo oživila. Mi Jugoslovani tudi še nič ne čutimo koristi avstro-ruskega prijateljstva. Edino osvojenje Bosne bi za nas koristno postati moglo. Tudi klerikalizem nij prijatelj šizmatične Rusije. Vesele se ga samo stari Avstrijci, in vojniška in dvorna

stranka. Mi Slovani bi se tega prijateljstva samo onda iz celega srca veselili, ako bi nas ruski upliv rešil nemškega in magjar-skega jarma.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. julija.

Nasvet ministra Stremayra o *uredbi duhovenskih plač* se je posal vsem ordinarijatom, da ga predloži dekanatu konferencijam. V Gradcu je dekanatna konferencija izrekla, da je nasvet neizvedljiv iz gmotanih in notranjih cerkvenih razlogov in „proti interesom katoliške cerkve obrnen.“ V tem smislu bode ordinarijat ministerstu poročal. Kjer ima škof Zwerger komando, tam se ne čudimo takim sklepom; radovedni pa smo, bode-li tudi dekanatna konferencija slovenske labodske škofije plesala, kakor graški Zwerger zagode. Dekanom seveda na-vadno nij treba boljših plač; da bi pa od svoje obilnosti dali in pomagali slabše pla-čanim tovarišem, tega jim katekizem ne za-poveduje.

Naši *ministri* gredo drug za drugim v toplice. Minister Lasser potuje po zgornji Italiji in Tirolskem in se 8. avgusta na Dunaj vrne. Še le potem se odloči program za sesijo deželnih zborov. Državni zbor se skliče poslednje dni oktobra. Po vrnitvi Lassera gre predsednik knez Aversperg še enkrat na štiri tedne na odpočitek. No možu z ozirom na njegovo nenavadno okroglost okolo pasa nij zameriti, da se rad odpočine; če gre popolnem v pokoj, tudi nijmo nezado-voljni.

Volitev češkega poslanca v Nemškem Brodu je tudi drugokrat ostala nedoločena. Mladoč Hruška je dobil 274, staročeh Pittner 240, ustavoverni kandidat pak 49 glasov. Treba bo torej ožje volitve.

V *ogerskem* državnem zboru se uže tretji dan nadaljuje debata o §. 12 volilne postave, po katerem nema volilne pravice, kdor nij poravnal svojega davka. Finančni minister Ghyczy govori za to odločbo. Reče, da zaostali davki ne snašajo 117 milijonov gold., kakor se je trdilo; a koliko znašajo, Ghyczy ne pove. Vsled njegovega ukaza, da se naj davki od kmetskega ljudstva ne sterjavajo preostro, zgodilo se je, da se v nekaterih komitatih nobeden davek nij plačal (!). Ghyczy meni, da po tej postavni določbi se bi davki redneje plačevali. Debata se potem nadaljuje in preloži do prihodnjega dneva.

Vnanje države.

Iz *Petrograda* se poroča, da je trgovinski minister grof Bobrinsky na svojo

prošjo odstavljen. Nadvojvoda Albreht se je iz Moskve v Petrograd vrnil. — Zarad razširjanja revolucionarnih spisov se prične te dni sodnijsko obravnavanje proti desetim mladeničem in dvema — gospema.

V *francoski* narodni skupščini je bilo uže teško pričakovano posvetovanje o Perierjevem predlogu in kakor je bilo pričakovati, zgodilo se je. Predlog je bil z 374 proti 333 glasom zavrnjen. Debata je bila precej živahnja. Broglie naglaša, da zdaj ne kaže republike potrditi, ker bi to ničesar ne pomagalo proti bonapartizmu. Državnega prekuca se od Mac-Mahona nij (?) batil. Dufaure govoril za predlog. Minister general Cissey bere vladno izjavo. Vlada v doktrinarjem proklamovanji republike ne vidi nobenega zdravila. Dežela želi, da se uredijo oblasti Mac-Mahonove na sedem let in potem naj dežela o svoji osodi odločuje. Poslanec Wallon nasvetuje, naj se precej Mac-Mahonove oblasti uredijo; a ta predlog je bil z 33 proti 637 glasom zavrnjen. Potem je prišel na glasovanje Perierjev predlog in ko tudi ta pade, nasvetuje Malleville in 300 tovarišev, naj se narodna skupščina razpusti. Malleville želi, da se precej glasuje o tem predlogu, a večina zavrne ujnost z 369 proti 340 glasom.

V Parizu se je uže dan pred sejo vedenje, da pade Perierjev predlog, ker je ministerstvo pod predsedstvom Mac-Mahona sklenilo, proti predlogu glasovati. Po mnenju Decazesu bi se naj vlada ne vtikal v debato. Skrajna desnica je maršalu naznanila, da bode ona glasovala za odloženje konstitucionalne debate a proti razpustu narodne skupščine, če Perierjev predlog pade. Tudi bonapartični poslanci so sklenili, proti razpustu glasovati. Najbrže se bode narodna skupščina do jeseni odložila.

Karlisti so bili pri Cuenci precej potem, ko so mesto vzeli od republikancev tepehi. Oproščeni so bili ujeti republikanci, kolikor jih nijso poprej v svoji divnosti umorili.

Pruska oficijožna „N. Allg. Ztg.“ govori zdaj tudi o umoru stotnika Schmidta po Karlistih ter piše: Nij trebalo te prigodbe, da je Nemčija imela svojo sodbo o Karlistih in njihovem vokovanju. Karlisti se opirajo na surovi fanatizem in iščelo svojega zaveznika v ultramontanskih zarotah in komplottih; zato na Nemškem nemajo nobenih simpatij. Po groznem karlističnem činu je vprašanje, ali bi se in kako bi se dobilo zadoštenje za umor. Nasproti regularni armadi, katera priznava načela mejsobnega ljudskega prava, bilo bi to lehko; ne pa nasproti Karlistom, kateri v nepristopnih gorah, odrezani od morja, so bolj drhal, kakor armada. Vendar nij dvomiti, da bode nem-

tem zleze zopet na prostu in ide iz vasi na polje. Krone proti Sisku, tam se dá prebroditi preko Kolpe v vojni Sisek. Na griči stoji tam še danes več lesnih in pol podrtilih hiš, kakor slabše nijso mogle biti tačas, ko so Rimljani tu svoj slavni Siscium zidali in velikanske vodotoke delali. Pred eno teh hiš se pastir pod malim oknom vstavi. Mračno je uže bilo.

Potrka na umazano šipo in kliče: „He, Joso!“

Večkrat potrka in večkrat svoj: „he, Joso!“ v temno izbo kliče, a nihče se ne oglasi. Gre k vratam poskusiti, a tudi ta so bila zaprta, da bi si bil vrata sè steno vred lehko podrl, ko bi se bil junaško s hrbotom vanje uprl. Zdajci pride izza ogla hiše kak trideseten človek, prava graničarska postava, s četirioglatim obrazom, širokim čelom in na-vzdol visečimi brki, lep mož.

„Vrag te e dao i stvorio, šta...“

Predno je mogel vprašati, obrne se pa-stir in mu reče: „Čuješ, Joso, došo je!“ —

„Kô je došo,“ vpraša graničar. „Ovaj Kra-njac, koj bi tvoju Anku...“ — „Je-l' istina?“ seže mu graničar naglo v besedo in oči se mu zaiskre. „Bóga-mi, brate“ zatrdi svinjar. „A gdje stoje?“ — „Valjda kod Malog Vuka, na kupskom ušču.“

Graničar odpira vrata, in z zobmi škri-paje prekolne onemu „Kranjcu“ dušu kranjsku, krst, otca kranjskog, mäjk, svetca, itd. potem pa oba v izbo gresta in dalje govorita.

II.

Plavičarja ali flosarja, ki ju je svinjski pastir videl priti, bila sta iz savinjske doline od Mozirja na slovenskem Štajerskem. Ako je pastir graničarju Josu pravil o „Kranjcu“, pripisje se to samo na račun zemljepisnega in narodopisnega neznanja njegovega in nje-govih prirostnih zemljakov, ki imenujejo vse Slovence Kranjee; da, nekateri imenujejo sploh vse kar je na sever Hrvatskega — Kranjsko, tako da je še ob priliki bitek pri Wörthu, Metzu in Sedanu, vprašal zagrebški starina

črevljarski mojster novinarja: „Čuju, gospone, je-l' istina, da sad Kranjci Franceze tukn?“

Bila sta brata, da si je bil oni, katerega smo najprej videli, Martin, lep človek, za kacih petnajst let mlajši od sprednjega, okolo štiridesetletnega moža. Na Savi sta bila znana, ker starejši, Miha, plavil je les uže s svojim pokojnim očetom kot udinjan hlapec pri bogatem mozirskem lesnem trgovci, ki je les vozil do Belgrada in Pančeva po vodi.

Precej truda jih je stalo, da sta na kolpskem ustji, kjer se Kolpa v Savo, ali kakor je prav za prav v istini videti, Sava v Kolpo izliva, plav spravila k bregu na drugo stran, kjer je bilo uže več plavi pri-vezanih in nekoliko ognjev prižganih, pri katerih so plavičarji, skoro sami Slovenci in največ iz savinjske doline, svojo večerjo ku-hali, tabak kadé okolo ognjev čepeli, ali pa ležali počivajoce od trudnega veslanja in kr-miljenja.

Ko sta plav privezala, reče Miha mlaj-šemu bratu: „Pojdi, pijeva polič.“ Martin

ška vlada v interesu žaljenega narodnega čustva in cele evropske civilizacije sredstev iskala in našla, s katerimi karlističnim četam dokaže, da umor ujetega Nemca ne ostane brez kazni. — Iz tega bi bilo soditi, da stori nemška vlada odločne korake proti Karlistom, katerim bi uže zdavnaj vse civilizovane evropske vlade morale energično nasproti stopiti.

Pruski minister notranjih zadev je razposlal okrožnico okrajinom oblastnijam, da naj strogo pazijo nad cerkveno-političnimi društvami. Napad v Kissinenu je dejanski dokaz, kam peljajo razjarjene verske strasti. Kjer je sumljivo, da so takia društva v zvezi, tam naj se razpuste.

Portugijski vladni list potrjuje, da vlada ničesar ne ve od kake kandidature uda portugijske vladne rodbine. Udje portugijske kraljeve hiše so ponosni na avtonomijo svoje domovine in bi se nje za nobeno ceno ne odrekli.

Domače stvari.

— (*Slovenci in državni zbor leta 1873—1874.*) Tako je naslov politični knjižici, katera se te dni dotiska v „narodni tiskarni“ v Ljubljani ter tekem prihodnjega tedna začne razpošiljati. Knjižica, v prvi vrsti zavednim slovenskim kmetom namenjena, pisana je, kolikor tvarina dovoljuje, v popularni besedi in obsega pregled delovanja državnega zbora s posebnim ozirom na večino slovenskih poslancev, t. j. na naše napredne slovenske poslance, katerih imenitnejše govore in nasvete pri naša po stenografskih zapisnikih. Motto: „Vse za narod, omiko in svobodo“ pove, da se v knjižici zagovarjajo zdrava svobodomislna načela, da se vzbuja po njej narodna zavest in se narodu dokaže, da le po razvijanji svojih duševnih in materialnih moči na podlagi napredka, vednosti in svobode si stvari boljšo prihodnost. Za popadek te 100 strani obsegajoče knjižice je: Predgovor. Uvod: 1. Neposrednji ali direktni državni zbor. 2. Politično gibanje in politične stranke mej Slovenci. 3. Volitve v državnem zboru leta 1873. 4. Politične stranke v državnem zboru. 5. Delokrog deželnih zborov, državnega zboru in delegacij. — I. Cesarski prestolni govor in odgovor državnega zboru. Govora dr. Razlaga in dr. Vošnjaka. II. Državno posojilo 80 miljonov

skoro zarudi rekoč: „Jaz bi šel na ono stran“, rekši pokaže nazaj preko Save, kjer je stala in stoji še dan denes prav v špičastem oglu pri stoku obih rek samotna hiša, krčma.

„Jaz tja ne grem“ — odgovori starši brat — „in tudi tebi nij treba. Kaj boš s tem hrvatskim dekletom, če jo res hčeš vzeti? Ali nemaš doma bab dovolj, mladih in čednih in grdih, kakoršno hočeš? Da more človek tako neumen biti.“

„Kaj neumen, kdo neumen! pridig pa nij treba nobenih“, razhudi se mlajši brat in staršemu hrbot obrne, koračeč ob vodi navzdol, kjer je čolnar čakal ljudij, ki so se hoteli prevažati.

„Le glej, da ti kdo ne zasoli katero črez glavo“ kliče starši za njim in godrnja sam sebi: „da bi te pamet srečala!“

Ali, resni starši brat, ko bi ti vedel, kaj ima na tem potu tvojega brata srečati, držal bi ga nazaj, ali vsaj šel ž njim s svojo, kot želeso močno pestjo, in bolje bi bilo.

(Konec prihodnjič.)

goldinarjev. Govor poslanca Pfeiferja. III. Davki in vojaščina. Državni stroški in dohodki. Interpelacija dr. Razlaga zarad štępelske in pristojbinske postave. Vojaščina. Dr. Razlagova govora o vojaški dolžnosti. IV. Cerkveno-pravne ali konfesionalne postave. Govori dr. Razlaga, Pfeiferja in dr. Vošnjaka. V. Šolstvo. A. Ljudske šole. Dr. Razlagov govor o kranjskih ljudskih šolah. B. Srednje šole. Govor dr. Vošnjaka. C. Vseučilišče. Dr. Razlagov govor. D. Dolenjska kmetijska šola. Nasvet Pfeiferjev. VI. Razne stvari. 1. Podpora Dolenjcem. Govor Pfeiferjev. 2. Sol. Govor poslanca Nabergoja. 3. Interpelacija dr. Vošnjaka o slovenskih cerkvenih maticah. 4. Interpelacija dr. Vošnjaka zarad priprav proti kužnim boleznim. 5. Kolek za časnike. 6. O ruderstvu in potrebi lokalnih železnic. Konec. — Iz tega obsežka se vidi, da se v knjižici nahajajo vse za nas Slovence zanimivejše razprave državnega zabora. Z ozirom na obširnost knjižice, katera obsega 7 tiskanih pol, je cena jako nizka. Prodajala se bode pri vseh knjigotržcih po 25 kraje.

— (*Narodno društvo*.) Osnovalni odbor „narodnega društva“ je sklenil, da dobi vsak ud „narodnega društva“ knjižico „Slovenci in državni zbor leta 1873—1874“ brezplačno. Letnina za društvenike „narodnega društva“ znaša samo 20 kraje. na leto, knjižica pa, katero vsak društvenik brezplačno dobiva, prodaja se pri bukvartih po 25 kraje.

— (Porotna sesija) se začne pri ljubljanskem sodišči 27. julija. — Po raznih obravnavah zarad uboja, tatvine in spolskega posilstva bode 17. avgusta obravnavanje proti Tončku Petovarju, ki je pobožne sleparje delal, molil, klošter zidal, babe „gajžjal“ za „pokoro“ itd. Ta obravnavna bode več dni trajala, kakor smo ob svojem času uže povedali, in bode za karakteristiko nekaterih krogov jako zanimiva.

— (Iz Bleda) se nam poroča, da je letos v primeri z drugimi leti prav malo tujcev. Mnogo stanovanj praznih stoje.

— (Nova železnica.) Trgovinski minister je dal grofu Zichy dovoljenje za tehnična dela za železnično Dunaj-Hartberg, Radgono in Ormuž do hrvatske meje. Dozdaj ogerski vladni železnični Dunaj-Novi nij bila po volji, mogoče pa, da si drugače pomisli in koncesijo da Magjaru grofu Zichyu za nadaljevanje železnične od hrvatske meje do Novega.

— (Iz Radgone) se nam piše, da je v tamošnjih vinogradih smod veliko škode naredil. Kjer je pred cvetjem po 20 grozdov in več bilo videti na enem trsu, je zdaj po cvetji več ko polovica grozdja se osmodila in posušila. Sploh sedanja presilna vročina trsu ne stori dobro in je na mnogih trsih listje kakor ovelo. Če dobimo pol branja od drugih let, več gotovo ne.

— (Iz toplic.) V Dobrno pri Celji je prišlo do 15. julija 524 gostov; v Slavino do 16. julija 1264 gostov; v rimske toplice do 13. julija 404 gostov.

— (Iz Istre) se nam poroča: Pri izdelavanju isterske železnične je zopet mnogo brojno italijanskih delavev nastavljenih. Domačih nij skoraj nič, ker po letu imajo dosti posla pri poljedelstvu, in ne morejo svojega polja zanemarjati. Le od onih dveh vrez v zemljo, katere je vlada v svoj režij

storila in kacih ubozih 10 tisoč potrosila, imajo domačini nekaj koristi. A pričakovani hasek bode izostal, ker za naprej bode uporabljali privatni podvzetnik same tujce. — Domačinom bi se bilo izdatno pomagalo, ko bi se bila ob času največje stiske in revščine zemlja za železnično ekspropriirala, pa ne še le sedaj, ko uže novi poljski predki ljudstvo živé. Vse to je: „nothstands-bahnbau?!“

— (Literarna kritika?) Zadnja „Danica“ kritikuje dr. Vošnjakovo knjigo „umno kletarstvo“, ki je izšla po družbi sv. Mohorja. Imenuje to knjigo sicer izvrstno, a to hudo graja, da o vinu govoreč nij pisalec pred očmi imel, katero vino je za sv. maše, katero pa ne. To je greh in tudi celovško knezoškojstvo se mimogrede pokrega, da je knjigo potrdilo. — Torej kuta in roženkranče in litanije ne le v politiki, nego tudi v gospodarstvenem slovstvu. Ali nijo smešni ti klerikalci in „staroslovenci?“

— (Klerikalno.) Farovški list se za poredom in tudi včeraj zadira na necega mladega talentiranega človeka, ki nij družega zakrivil, in dozdaj družega ne aspirira, nego da je v pretečenem času za nas nekaj francoskih novel dobro poslovenil in ob svojem času kako korekturo opravil, zdaj pak uže en mesec iz vse zvez z nami izstopil. Huduje se nad njim, da nij mature naredil! Saj je abecedar mevža Marn in vaša narodna žaba tudi nijsta naredila, in je ne niti moreta, H. je pa še lehko, če jo baš hoče, kar pa ni nas niti Klune nič ne briga. Kaže pa pač, kako potrebni ste farizeji osob, da jih napadate, če se tega neškodljivega vam človeka glodati lotite. Iz klerikalne vaše žurnalistike se vidi skozi in skozi takia spačenost srca, da je več kot preveč. In tako pišejo „katoliški“ duhovniki!? Odslej bomo tacemu odgovarjali le s preziranjem.

Peslane.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni Revalescière du Barry v Londonu.

Odstranjenje vseh bolezni brez leka in stroškov z izvrstno zdravilno hrano Revalescière du Barry iz Londona, katera pri odraščenih in otrokih svoje stroške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj bolezni v želodci, v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v dušnjaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurji — od kajih se na zahtevanje posnetki zastonj in franko določijo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napolji, 17. aprila 1862.

Moj gospod! Vsled bolezni na jetrah sem bival sedem let v strašnem stanu sušenja in vsakovrstnega trpljenja. Nijsem bil v stanu ne čitati niti pisati; moji živci so se tresli po celem životu, slaba prebavljivost, vedna nespečnost in imel sem zmirom razburjene živce, da nijsem nikjer našel mira, pri tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalescière poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalescière zaslubi največ hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila, tako, da morem svoje družbinsko stališče zopet zavzimati. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem Marquise de Bréhan.

Spričevalo št. 65.810.

Neufchateau (Vogesen),

23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomanjkanja svojih pravil na strašni razburjenosti živev, imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dvojni na mogočesti kakšne pomoči. Od tega časa sem ji po nasvetu prijatelja, Revalescière dajal, in ta izvrstna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečno poznaajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki

so to bolezen za neozdravljivo proglašili, se zdaj čudi, mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravo videti.

Martin, Officiere
Comptable en retraite.

Tecnejši kot meso, prihrani Revalasciere pri održenih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalasciere-Biscuite v pušicah à 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalasciere-Chocolaté v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

Tujci.

26. julija:

Evropa: Koman Josip, fajmošter iz Sežane. — Sahor z Dunaja. — Selinger iz Djakova.

Pri Maliči: Dr. Reinhardt potnik iz Dunaja. — Flemotomo z Italije. — Hahn z Dunaja.

Pri Slonu: Blabon iz Reiflinga. — Ovni iz Radovljice. — Stockman, Rudolf, Metzner iz Dunaja. — Akos, Gregeršen

iz Pešte. — Caroto iz Venecije. — Cavaleri iz Verone. — Morpurgo z ženo iz Trsta. — Grof Barbo iz Rakovnika. — Boroša iz Zagreba.
Pri Zamorec: Humar iz Zagreba.
Pri carju avstrijskem: Umek iz Okiča. — Geyer iz Mokronoga. — Satner iz Celja. — Ruzieska z ženo iz Dunaja.
Pri Virantu: Zalokar z ženo iz Lašči.

Koncipijent

z prakso vsaj enega leta se išče pri advokatu

dr. Serneču
(195—3) v Mariboru.

Učiteljski službi.

V tem šolskem okraji ste za namestiti učiteljski službi na eno-

razrednih, slovensko-nemških šolah v Preborjih pri Kozjem in v Šent-Vidu blizu Planine (Mont-preis). — Stanovanje je prosti in 550 gold. letne plače. Dokumentirane molbe naj se uložijo do 28. avgusta t. l. po okrajnej šolskej oblasti pri dotednem krajnjem šolskem svetu. (198—1)

Okrajni šolski svet v Kozjem (Drachenburg),
dne 20. julija 1874.

France Jamšek,
c. k. okr. šolski nadzoritelj.

Lekarna Piccoli „k angelju“

v Ljubljani, dunajska cesta št. 79.

Zdravniške droge, kemični in farmacevtični proizvodi na debelo in na drobno.

Naročila zunaj Ljubljane se naglo izvršujejo proti poštnemu povzetju in stroške za imbalazo in ekspedicijo itd. trpe gospodje komitenti. Prodajalcem se daje navadna nagrada.

Edina zalog za Kranjsko sledčeh artikeljnov:

Izleček iz Chine in Coke.

Najboljši dozdaj znani želodčni likér. Moj izleček, ki je narejen na podlagi teh dveh predmetov in iz najboljšega blaga, ki mi prihaja od vira, me deva v stan, da ponudim občinstvu in zdravniški vedi zdravilo, katero se more smatrati za eno najboljših sredstev, da se odpravi slabost življenja, katera se kaže v razdraženosti živcev; da se odzene lenoba, ki zavira reproduktivno zmožnost; da se pospeši cirkulacija, da se olajša prebavljost, in da se poda različnim organom in členom nova moč in novo življenje.

Cena flaše 80 kr.

Pravo norveško doršovo jetrno olje,

naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno.

Posebno se rabi to bergensko doršovo olje proti revmatičnim bolečinam, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam.

Cena originalne flaše 80 kr. a. v.

Voda lancasterske lilije. (Lancaster's Lily-Water.)

Liljeva voda je v elegantnem svetu tako rabljen toaletni predmet, da bi bilo vsako hvaljenje odvisno.

Le to je pri tem neobhodno potrebno, da se (70—10)

Šumeti prah, škatla — gl. 30 kr.
Trakov za pok, s pravim angleškim jeklenim peresom za male otroke eden 1 " 20 "

— za dečke, eden 1 " 40 "

— za može, eden 1 " 80 "

— " z okinčano paloto, posebno fini in elegantni . . . 2 " 40 "

Prsn klobučki iz gumilastike, eden 1 " 40 "

Klistirne brizgalke, za otroke, ena 1 " 60 "

Irigatérji iz medi, za samoklistiranje, fini in elegantni, eden 6 " — "

Pravo borovniško žganje, flaša 1 " 50 "

Repinčeve olje za obranjanje las, flaša 1 " 50 "

Žepne klysopumpe, s plehasto omarmico, za samoklistiranje, ena 3 " — "

opozorijo nežne konsumentovke na to, da si izberejo dobro kvaliteto.

Rabiljenje in izkušnja boste pokazale jasno, da je ena najboljših sort lilijeve vode brez dvoma ona; ki je znana pod imenom lancasterska lilijeva voda.

Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnih gub, ter naredi, da vidoma zginejo.

Dalje se rabi, da se preženó pege in mozoli, in da ozdravi naglo poket, katere se naredé zaradi suše ali negladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleto, zaradi česa jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo.

Cena flaše 1 gld.

Izleček iz tamarinde, v praznoti koncentriran.

To zdravilo izredno oživilja in je izvrstno sredstvo proti nakopičenji žolča in gnilobi, ako se v manjših delih jemlje, ako pa se jemlje v večjih, potem pa na lahko naprej goni, pa telo zato ne boli in nema nobenih težav in neprijetnostij, zaradi česa je zdravniki pri vnetji želodec in čev rabijo, kjer se je celo pri lahnih odganjalnih sredstvih bila vznemirjenja. Pri vnetji drobu, pri žolčnih, žlezastih in gniljih mrzlicah, in pri krvnih tokih pač za bolnika nij prijetnejše pijace, nego je moj izleček, in ne boljše, ako je treba utolažiti večkrat tako hudo žejo.

Cena flaše 40 kr. a. v.

Životna esencija, flaša — gl. 10 kr.
Životni balzam po Seehoferji 1 Fl. — " 10 "

Mandeljnova moka (namesto žajfe) za olepšanje in ohranjenje kože, 1 paket — " 10 "

Po vsem svetu znane Menotti-pastile, nezmotno sredstvo proti kašlu, škatla — " 75 "

Mlečne pumpe, ena — " 80 "

Materne brizgalke z ravnim nasadom — z vpognenim gumijevim nasadom 2 " — "

Oksfordska esencija, ces. kr. izkl. priv. S to imenitno esencijo se v enem trenotku ozdravi najhujša zobna bolečina, flaša — " 50 "

Pravi Seidlitzovi prah, škatla — " 80 "

Pagliano-sirup iz Florence, zdravil-

Dunajska borza 25. julija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankoveih	70 gld. 35 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75 " 20 "
1860 drž. posojilo	108 " 75 "
Akoje národné banke	976 " — "
Kreditne akcije	232 " 25 "
London	110 " 80 "
Napol.	8 " 85 "
C. k. cekini	104 " 15 "
Srebro	

Oznanilo.

Podpisani se usija uljudno oznanjati, da je kupil

lekarnico „pri zlatem orlu“ v Ljubljani,

(pred črevljarskim mostom, tik judovske ulice)

in po odloku sl. c. kr. deželne vlade od 5. dne t. m., št. 4200 dobil potrebitno obrtno dovoljenje.

Opirajo se na skoro 20letne izkušnje, katere sem pridobil si pri farmacevtičnem poslu v različnih kronovinah našega cesarstva, posebno poslednjih 6 let kot provisor ene najimenitnejših lekarnic **dunajskih**, držnem se zagotavljati, da mi je moč ustreći vsaki terjatvi gospodov zdravnikov in p. n. občinstva.

V Ljubljani, 23. julija 1874.

(201—1)
Z vsem spoštovanjem

Josef Svoboda.

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici,

gotovo zdravi proti vsaki prenehalovalni bolezni.

Uspeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bude vesel prepričal, da je najkrepkejše in najgotovejše sredstvo zoper mrzlico med vsemi dozdaji zanimimi. Mrzlica, ki se je s tem ozdravila, se ne povrne, in zdravje vzveteté iz nova, ne da bi se slabí nasledki čutili, ki so pri rabljenju enakih zdravil navadni.

Flaša košta 80 kr. a. v.

Zobje in zobno meso.

Snažnost ust in zob je z lepoto in zdravjem clovekovim tesno zvezana.

Zobje ki se ne snažijo vsak dan, razširajo neprijeten, večkrat zelo hud duh, se večkrat prevelejo z nelepo, večkrat umazano rečjo, in jih počasi kostno jedenje tako napade, da prouzročujejo najhujše bolečine in se z njimi ne da žvečiti.

Kot prvi nasledki tega sta slabo prebavljenje in shujšanje.

Od vsega tega obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahú, kajti ti dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdravi duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jednjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren.

Cena flaše ustne vode 60 kr., škatla zobnega prahú 40 kr. a. v.

stvo za očete, ali domači zdravnik, flaša	1 gl. — kr.
Rajzev prah, ekstrafin, nežnim konsumenckim priporočen za najboljši kvalitet, prijeten duh in nizko ceno, 1 škatla	40 "
— 1 paket	10 "
Sesalne cevke, ena	10 "
— fina ena	20 "
Sesalna flašica, popolnem garnirana, sè sesalno cevjo, ena	80 "
Suspenzoriji, iz najfinj platin, eden	40 "
elastični, iz svile, posebno fini pa elegantni	80 "
Štejec kapljic s flaçonom v etuisu eden	60 "
Uretralne brizgalke, ena	40 "